

10.

**Rijk- Gem.
Haarlemmermeer
30/31 jan. 1943**

LANCASTER ED-447

Berging januari 1994

Start : 31 januari 1943 00.20 uur
Neergestort : 31 januari 1943 02.17 uur
Vliegtuig : Avro Lancaster
Type :
Registratie : ED-447
Luchtvaartafdeling : RAF 101 squadron
Code : SR-Q
Basis : Holme-on-Spalding Moore/UK
Neergestort : Fliegerhorst Schiphol - Rijk – gemeente Haarlemmermeer
Oorzaak : Luchtafweergeschut Duitse kriegsmarine

Bemanning : F/S. Ralph Patrick Campbell (RCAF) (Pilot)
Sgt. Wilfried Eric Debeurier (RAF) (FE)
Sgt. John Charles Jacques (RAF) (Navigator)
Sgt. John Leslie Emery Barden (RAF) (Observer)
Sgt. Frank James Belanger (RCAF) (WOP/AG)
Sgt. Samuel David Wall (AG)
F/S. Gordon James Hutchinson (RCAF) (WOP/AG)

De gehele bemanning is omgekomen en begraven op de Nieuwe Ooster Begraafplaats in Amsterdam.

Doel : Hamburg

Het doel werd volgens andere bemanningen om ongeveer 03.00 uur gebombardeerd

De ED447 werd op 29 december 1942 afgeleverd aan het 1010 Squadron. Het toestel vloot uiteindelijk slechts 14 uur en 20 minuten.

Het vliegtuig was neergestort op het land van boer Van Arkel, ca 700 meter ten zuidoosten van de Aalsmeerderweg. Het land waarop de Lancaster neerstortte is nu eigendom van de NV Luchthaven Schiphol (het gebied tussen de uiteinden van de 'Aalsmeerbaan' en de 'Kaagbaan'. Toen Schiphol daar ging bouwen vond men het gewenst duidelijkheid te krijgen over de mogelijke risico's die de aanwezigheid van

het werk bij de bouw zou opleveren. Eind 1993 werd aan CRASH gevraagd dit onderzoek te verrichten.

CRASH was uiteraard al lang op de hoogte van het verhaal van deze CRASH. Er heeft een uitgebreide analyse van archief- en getuigenonderzoek plaatsgevonden. Daarbij was ook de informatie van Joost Klootwijk van grote waarde.

In 1993/1994 werd bij de onderzoeken niet veel vliegtuigmateriaal gevonden. Veel was aangetast door roest en haast onherkenbaar maar twee uitlaatpoorten van een Rolls Royce Merlin motor waren nog goed te herkennen.

Crash oprichter en voorzitter Henk Rebel vertelde op 12 oktober 2006 op de crashplaats bij de loodsen van het huidige Schiphol-Zuid vrachtterrein het volgende verhaal aan nabestaanden van Canadese bemanningsleden die een bezoek brachten aan CRASH. Henk Rebel was ooggetuige van de crash. Don Landry, Blair Campbell en Ralph McDonald, neven van Campbell en een nicht van Bellanger ontdekten dat CRASH in 1993/1994 onderzoek had gedaan naar de Lancaster. Maar al eerder had Joost Klootwijk zich hier in verdiept.

Waar de Vijfhuizerweg aansluit op de Schipholdijk met op de hoek het café Wink stond onder aan de dijk op nr. 4 het huis van de familie Rebel. Het heet daar nu Ten Pol. Henk zag als 12-jarige jongen de brandende Lancaster overkomen. Hij vertelde de nabestaanden het volgende:

‘Ik woonde in de oorlog in een klein houten boerenhuisje met Duitse soldaten als onze burens. In de nacht van zaterdag op zondag 30-31 januari 1943 waren er veel vliegtuigen in de lucht. Dat was geen wonder want het Engelse Bombercommando had 150 bommenwerpers in de lucht voor een aanval op Hamburg. De aanvalsgroep bestond uit Stirling- Halifax en Lancaster bommenwerpers. Ik herinner me niet meer of ik wakker werd gemaakt door mijn ouders, door de motoren van de vliegtuigen of door het Duitse 88 mm luchtafweergeschut. Ik kroop naar het raam en ging plat op mijn buik liggen om beter in de lucht te kunnen kijken. Er waren veel zoeklichten en ontploffingen in de lucht. Plotseling zag ik een vliegtuig, in een rechte lijn vanuit het zuiden op mij afkomen. Mijn hart bonsde enorm. Gelukkig draaide het vliegtuig naar links en kwam het buiten mijn gezichtsveld. Ik kroop snel over de houten vloer naar de andere kant van de zolder want lopen kon je er niet omdat het dak van het huis erg laag was. Na twee seconden zag ik het brandende vliegtuig weer en er volgde een enorme explosie. De Duitse Luftwaffe soldaten kwamen uit de huizen met hun uniformjassen open, ze zongen en schreeuwden van vreugde.

Mijn vriend Kees en ik gingen op zondagmorgen naar de crashsite. We wilden een korte weg nemen via het Duitse spoorlijntje maar een soldaat met een geweer schreeuwde: ‘Ga weg jullie, snel.’ We wilden toch meer zien van het vliegtuig en zijn de normale weg afgelopen.

Plotseling zagen we een zwarte propeller met een gele tip in een greppel aan de rechterkant van de weg. We liepen verder om meer te zien. Aan de rechterkant was de Boerderij ‘De Dankbaarheid’ en achter het huis was een boomgaard met appelbomen geloof ik waar een voederbak voor de dieren stond. Ik zag een dode man uit het neergestorte vliegtuig over de voederbak hangen, in vliegerskleding. Het was voor de eerste keer in mijn leven dat ik een dode man zag. In mijn gedachten hoorde ik weer de zingende en juichende Duitsers en ik kreeg een ontzettende hekel aan de Duitsers. Ik, als 12-jarige jongen, realiseerde me wat er gebeurd was. De Duitsers vonden zes gesneuvelde bemanningsleden en een paar dagen na de crash het zevende lichaam. Aan onze goede verstandhouding met de Duitse soldaten kwam een einde.

Mijn vriend Kees en ik gingen ook naar de crashsite toen de Duitse bergingsploeg was vertrokken. Wij vonden nog veel 0.303 munitie die we meenamen.

51 jaar later (in 1994) bezocht ik met mijn vriend Kees voor de tweede keer de crashplaats. Opnieuw gingen alle emotionele herinneringen van die nacht door mijn hoofd. Nu staan wij met u, de familie van Ralph P. Campbell, de piloot van de Lancaster, op dezelfde plaats. 63 jaar later. Dit is voor u allen en voor mij een heel emotioneel moment. Ik zal de bemanning van de Lancaster ED447, RAF no, 11 squadron nooit vergeten.'

De familieleden namen wat klei en een paar steentjes van het veld mee. Later schreven ze een brief:

"We zullen jullie nooit vergeten. Volgend jaar juni of juli zal de familie zich verzamelen op de begraafplaats in St. Peters Village, Cape Breton Island, Nova Scotia, Canada, bij het graf van onze opa en oma Campbell. Op de achterzijde van hun grafsteen staat een exacte replica van de grafsteen op de begraafplaats in Amsterdam waar hun zoon, onze oom Ralph ligt begraven. We zullen zoveel mogelijk familie hierbij uitnodigen zodat we aanwezig kunnen zijn bij het moment dat wij de grond en steentjes van de crashplaats zullen plaatsen op hun graf. Zo zal de geest van Ralph eindelijk thuiskomen."